

N:o 18.

Kongl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen, angående upplåtelse af jord från kyrkoherdebostället i Anundsjö församling; gifven Stockholms slott den 10 december 1897.

Med åberopande af bilagda protokoll öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kongl. Maj:t härmed föreslå Riksdagen att medgifva:

dels att från kyrkoherdebostället i Anundsjö församling hela det i domänstyrelsens förslag af den 20 april 1896 åsyftade område, med A. Kjellin förbehållen rätt till viss del af samma område i enlighet med kammarkollegii utslag den 9 december 1890, må, fördeladt i tomter, afsedda för bebyggande, åt enskilde med eganderätt upplåtas, under iakttagande:

att förslag till köpeskillning för de särskilda tomterna varder i samråd med boställshafvaren uppgjort af vederbörande kronofogde och revirförvaltare jemte ombud för såväl Anundsjö församling som domkapitlet i Hernösand, dervid särskildt värde bör åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden;

att tomt må af Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den sålunda föreslagna köpeskillingen, upplåtas till den, som hos Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmäler sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlägger hela värdet för den å tomten befintliga skog jemte minst en femtedel af köpeskillingen för jorden;

att den, åt hvilken tomt upplåtes, skall vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som, med afseende å ett ordnad bebyggande af stationssamhället, kunna varda hono:n af Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, hafva å tomten inom två år från upplåtelsen påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat bopningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr att eljest vara sin rätt till tomten och den erlagda delen af köpeskillingen derför förlustig;

att tomtinnehafvaren skall, så snart han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande åligger, vara skyldig att erlægga återstoden af köpeskillingen vid enahanda påföljd för uraktlåtenhet häraf, som för försummad byggnadsskyldighet stadgats;

att sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och köpeskillingen till fullö gulden, köpebref å tomten må af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehafvaren utfärdas; samt

att erforderligt stängsel skall, utan boställshafvarens betungande, uppföras omkring hela det afsöndrade området;

dels ock att köpeskillingarne för sjelfva jorden må öfverlemnas till förvaltning af kyrkorådet i Anundsjö församling och, intill dess tillfälle till inköp af passande jordlägenhet yppar sig, räntan å dessa medel tillfalla boställshafvaren, äfvensom att köpeskillingsbeloppen för den å tomterna växande skogen må ingå till presterskapets lönerregleringsfond.

De till ärendet hörande handlingar skola Riksdagens vederbörande utskott tillhandahållas; och Kongl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kongl. nåd och ynnest städse välbevågen.

OSCAR.

G. F. Gilljam.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 december 1897.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern BOSTRÖM,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena greve DOUGLAS,
Statsråden: herr friherre ÅKERHIELM,
WIKBLAD,
GILLJAM,
friherre RAPPE,
CHRISTERSON,
ANNERSTEDT,
VON KRUSENSTJERNA,
greve WACHTMEISTER.

Föredragande departementschefen, statsrådet Gilljam yttrade:

Uti underdånig skrifvelse den 16 december 1891 anförde Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Vesternorrlands län, bland annat, att enär Anundsjö jernvägsstation vid norra stambanan blifvit förlagd å egorna till kyrkoherdebostället 1¼ mantal n:o 1 Prestbordet i Anundsjö församling, utan att på något håll angränsas af mark, som innehades med enskild eganderätt, häraf uppstått flere olägenheter, som hindrade allmänna samfärdseln vid nämnda station; samt att Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ansåge, att de väsentligaste af dessa olägenheter skulle förminsas, om tillfälle bereddes dertill hugade att omkring stationen förvärfva mark med full eganderätt, hvarigenom antagligen inom kort tid jemväl vid Anundsjö skulle komma att uppväxa ett samhälle med åtföljande lif och rörelse; till följd hvaraf och då den stationen angränsande delen af kyrkoherdebostället nästan uteslutande bestode af myr- och skogsmark samt

derför i sitt nuvarande skick högst obetydligt bidroge till boställets afkastning, Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande hemstälde, huruvida icke Eders Kongl. Maj:t skulle finna skäligt att låta vidtaga åtgärder för afsondring till vidare försäljning af jord från bostället.

Sedan Eders Kongl. Maj:ts och rikets kammarkollegium uti infordradt yttrande förklarar sig anse, att visserligen någon del af boställets omkring jernvägsstationen belägna mark skulle utan men för boställshafvaren kunna försälas, men tillika framhållit, hurusom hvarken uppgift å arealen af den jord, som kunde för ändamålet ifrågakomma eller något förslag rörande sättet för verkställigheten af den åsyftade försäljningen föreläge, fann Eders Kongl. Maj:t enligt beslut den 1 juli 1892, på sätt kammarkollegium hemstälde, den då gjorda framställningen icke böra till någon Eders Kongl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda.

Till följd af ansökningar af J. Roullvén att få på 40 år arrendera och A. Kjellin att få med eganderätt förvärfva vissa å omförmälda område angifna tomter, af hvilka en af honom innehades under besittningsrätt för 49 år, har frågan om samma områdes försäljning ånyo bragts å bane.

Domänstyrelsen, till hvilken Kjellin ingifvit sin ansökning och till hvilken myndighet den andra ansökningen blifvit af Eders Kongl. Maj:t i nåder remitterad, inhemtade till en början upplysningar af vederbörande jägmästare och öfverjägmästare, hvilka meddelade, bland annat,

jägmästaren: att Anundsjö station vore en af de mest betydande inom länet med afseende å ankommande fraktgods, hvilket till största delen fort-skaffades vidare till derofvan belägna Åsele, Vilhelmina och Dorotea lappmarkssocknar; att stationens läge emellertid vore högst ogynnsamt derutinnan, att svårigheter mötte för upplåtelse af mark såväl till bostäder som för trafikanter och varuemottagare till magasin m. m.; samt att upplåtelse af tomter skulle blifva förmånlig jemväl för bostället, då härigenom af-sättning vunnes för bränsle och husbehovsvirke från boställets skog å blifvande åbor och genom sålunda inflytande medel tillika en bättre skötsel lättare kunde beredas den vidsträckta skogsmarken;

samt öfverjägmästaren: hurusom genom upplåtelser af byggnadsplatser invid jernvägsstationen kunde beredas afsevärd inkomst af mark, som an-nars hade endast högst ringa värde.

Enär sålunda Anundsjö jernvägsstation, som vore förlagd å kyrkoherdeboställets under skogsstatens vård och förvaltning stående utmark och medelst allmän väg stode i förbindelse med den fyra kilometer derifrån belägna Bredbyn, Anundsjö kyrkoby, dit flera socknar hade sina utfartsvägar, på grund af sin belägenhet kunde antagas blifva en medelpunkt för ortens rörelse, ansåg domänstyrelsen, att markupplåtelser å det

stationen närmast omgifvande området, hvarest hitintills endast den omförmälda upplåtelsen beviljats, icke borde medgifvas utan föregående utredning om de lokala förhållandena samt en på sådan utredning grundad plan för bebyggande. Med föranledande häraf har domänstyrelsen låtit vederbörande revirförvaltare upprätta en dylik plan med tillhörande beskrifning.

Ifrågavarande plan, som finnes affattad å en handlingarna bilagd, af bemälda revirförvaltare t. f. jägmästaren G. F. Holmgren år 1895 upprättad tomtkarta och af vederbörande öfverjägmästare vitsordas vara till alla delar ändamålsenlig, afser afsöndring från bostället af en areal af omkring 36,9022 hektar, deraf utlagts norr om stationsområdet sjutton och söder om detsamma åtta byggnadstomter, betecknande de förra med n:is 1—17 och de senare med n:is 18—25, tillhoppa utgörande 21,4897 hektar, samt till utfartsvägar och gator anslagits 10,7595 hektar, hvaremot återstoden af den till afsöndring afsedda marken, 4,6530 hektar, angifvits såsom ej lämplig till bebyggande. Den med n:o 11 betecknade tomten uppgifves vara särdeles lämplig till torgplan, om sådan möjligen skulle anses behöflig för framtiden.

I den planen åtföljande beskrifning påpekas, hurusom jernvägsstationens aflägsenhet från Bredbyn nödgade en hvar affärsman derstädes att så småningom förlägga sin rörelse så nära stationen som möjligt. Vidare hänvisas till de mångfaldiga exemplen på att utmed jernvägslinier samhällen, äfven vid de minsta stationer, uppstå, dit affärsverksamheten inom orten drager sig, och framhålles såsom förslagsförfattarens åsigt, att Anundsjö egde alla betingelser för ett sådant affärssamhälles uppväxande, så att platsen vid denna station säkerligen redan nu varit mera bebyggd, derest densamma ej legat å boställsjord. I beskrifningen angifves, att ifrågavarande mark är å norra sidan om jernvägsområdet inom tomterna n:is 4 samt 7—17 mer eller mindre fuktig, mossartad och genomsipprande med sand- och stembunden grund, men å de öfriga tomterna fast och stembunden med skogsbestånd af yngre, dålig gran samt ringa tall och björk; samt att tomterna söder om jernvägslinien hafva ett synnerligen vackert läge i svag sluttning mot jernvägens område med stembunden skogsmark och bestånd af till största delen yngre dålig gran samt något tall.

Såsom närmare föreskrifter vid upplåtelsen har af öfverjägmästaren föreslagits, bland annat, att, enär marken tillhörde kyrkoherdebostället, afgäld för tomterna måtte bestämmas i dagsverken att utgöras åt boställshafvaren antingen in natura eller i motsvarande penningar efter markegång, samt att den skog, som måste afverkas å de upplåtna tomterna, borde värderas och af den, till hvilken tomt upplättes, särskildt betalas, hvarvid medlen skulle tillfalla boställets skogsafkastning.

Boställshafvaren, kyrkoherden J. G. Dixelius — som påpekar, att upplåtelse på vissa år från bostället redan under för handen varande förhållanden är tillåten under föreskrifna former — förklarar sig, derest den ifrågasatta upplåtelsen skulle afse all framtid, vilja, på de grunder, jägmästaren och öfverjägmästaren anført, tillstyrka sådan upplåtelse, dock under vilkor, antingen att den årliga räntan på tomternas försäljningssumma eller den årliga afgälden för tomterna tillfaller innehafvaren af Anundsjö kyrkoherdeboställe, med rätt för boställshafvaren att deltaga i afgäldens bestämmande. I likhet med öfverjägmästaren anser kyrkoherden Dixelius att, om tomterna komma att betalas med årlig afgäld, denna bör bestämmas att utgå i dagsverken antingen in natura eller i motsvarande penningar efter markegång, dock med det tillägg, att dagsverkena skola vara fullgoda sommardagsverken å upplåtelsestagarens egen kost, äfvensom att boställshafvaren borde ega rättighet att afgöra, om dagsverkena skulle utgå in natura eller lösas med penningar efter tioårigt medelmarkegångspris. Hvad beträffar användandet af den på tomterna nu växande skogen har Dixelius intet att anmärka mot öfverjägmästarens förslag. Mot sjelfva tomtindelningen har han att invända allenast, att, enligt hans mening, jemväl den mark, som å planen upptagits såsom »mark, ej lämplig till bebyggande», borde indelas till tomter, enär just denna mark, som ej till sin beskaffenhet kunde anses olämpligare än åtskilliga delar af den öfriga, skulle komma att lemna de mest välbelägna tomterna.

Kyrkoherden A. Nygren, i kontraktsprosts ställe, tillstyrker på det lifligaste, att domänstyrelsens förslag måtte vinna stadfästelse. Han anser, att upplåtelse för alltid är gagneligast, så mycket mer som, om än någon liten del af det ifrågasatta området är odlingsbar mark, Anundsjö kyrkoherdeboställes egor vore så vidsträckta, att aldrig någon odling för prestgårdens räkning på detta aflägsna ställe kunde komma i fråga. Han anför vidare: att, då i § 4 af presterskapets privilegier förordnades, att presterna på landet skulle oförändradt njuta och behålla efter gammal häfd sina prestgårdar och boställen med alla tillhörigheter, hvad namn de hafva kunde, framginge häraf tydligt, att boställsinnehafvaren skulle åtnjuta fördelen af den ersättning, som komme att för tomterna lemnas; att det lämpligaste torde vara, att denna ersättning bestämdes att för all framtid utgå med visst antal mansdagsverken, att lösas efter markegångspris — icke tioårigt medelmarkegångspris, som för dagsverken icke beräknades i vederbörlig taxa; att alternativet, att dagsverken skulle kunna utgå in natura, icke torde böra upptagas bland öfverlåtelsevilkoren, enär kyrkoherden i Anundsjö hade så många dagsverken af redan varande torpare å bostället, att flera kunde anses öfverflödiga, och dessutom de,

som komme att bygga och bo inom jernvägssamhället, torde få svårt att utgöra dagsverken in natura; att såsom ett oeftergiftigt vilkor för tomtupplåtelseorna borde uppställas, att boställshafvaren finge, jemte t. ex. revirförvaltaren, föreslå den årliga afgäldens storlek; samt att det syntes rimligt, att denna afgäld på en gång fastställes för alla de utstakade tomterna, så snart Eders Kongl. Maj:t lemnat sitt bifall till deras föreslagna upplåtande.

Domkapitlet i Hernösand har icke något att invända mot att marken närmast intill Anundsjö jernvägsstation på sätt, som af jägmästaren föreslagits, indelas till tomter, och att dessa tomter antingen för all framtid eller på viss tid afsöndras från kyrkoherdebostället, under förutsättning, att boställshafvaren erhåller skälig godtgörelse för de jordområden, som afsöndras. Beträffande sättet för afsöndringen hemställer domkapitlet, att åt Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande måtte uppdragas att, efter domkapitlets hörande, verkställa försäljning eller upplåtelse mot årlig, i laga ordning bestämd afgäld af de för afsöndring afsedda tomterna; dervid, i händelse försäljning egde rum, af de influtna medlen borde bildas en fond, som skulle stå under kyrkorådets förvaltning och hvars afkastning skulle tillfalla boställshafvaren.

Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande anför: Då det torde lända till såväl ortens gagn som till boställets egen nytta och förkofran, om nådigt tillstånd beviljades till upplåtelse af mark från bostället enligt det af jägmästaren upprättade förslaget till tomtindelning, kunde Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, som, i den ordning ärendet anhängiggjorts, ansåge förslaget åsyfta tomternas upplåtelse för evärdelig tid, icke annat än förorda bifall till den ifrågasatta markupplåtelsen samt förslaget till tomtindelning, mot hvilket intet vore att erinra. Å jord, som från hemman afsöndrades, skulle årlig afgäld läggas i spanmål eller annan räntepersedel, och finge denna afgäld icke vara mindre än att den motsvarade hvad af hela hemmanets räntor och öfriga utskylder vid jämförelse af egornas storlek och beskaffenhet å den afsöndrade jorden belöpte. Ehuru den mark, hvarå tomterna vore belägna, för bostället för närvarande icke medförde nytta eller gagn, torde dock eganderättens öfverflyttning å andra personer dessutom betinga ersättning för å marken växande skog samt en kontant köpeskillning för marken. Att i hvarje fall, då tomtupplåtelse ifrågakomme, bestämma så väl afgälden som ersättningen för växande skog och köpeskillningen, skulle vara mycket olämpligt, enär en spekulant i sådant fall skulle få vänta en rundlig tid på besked samt ett beslut derutinnan icke torde kunna meddelas utan församlingens, boställshafvarens och domkapitlets hörande och beslutet dessutom kunde komma att öfver-

klagas. Vida lämpligare vore att, innan marken till någon upplåtes, samtidigt för hvarje tomt bestämma värdet å derå växande skog, köpeskillingen för tomten samt afgälden; och borde ersättning för växande skog tillfalla boställets skogsafkastning, köpeskillingen för tomten borde öfverlemnas till kyrkorådets förvaltning med rätt för boställshafvaren att åtnjuta årliga räntan deraf, samt afgälden, bestämd i mansdagsverken, att lösas med penningar efter litt. A i hvarje års markegångstaxa, borde tillfalla boställshafvaren. Af särskild vikt vore äfven att, förr än någon upplåtelse egde rum, särskilda bestämmelser meddelades för ett ordnad bebyggande af stations-samhället.

I afseende å sättet för bestämmandet af värdet å den växande skogen, köpeskillingar och afgälden samt för upplåtelse af de särskilda tomterna äfvensom beträffande påföljden för underlåtenhet att bebygga inköpt tomt hemställer Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, att i tillämpliga delar måtte meddelas enahanda föreskrifter, som i afseende å upplåtelse af mark invid Långträsk's jernvägsstation blifvit genom Eders Kongl. Maj:ts nådiga resolution den 17 maj 1895 gifna.

Med öfverlemnande af samtliga till ärendet hörande handlingar yttrar domänstyrelsen i underdånig skrifvelse den 20 april 1896 beträffande kyrkoherden Dixelii anmärkning rörande de, såsom till bebyggande ej lämpliga, i planen icke intagna tomterna, att vid granskning af beskrifningen till den Kjellins ansökning åtföljande kartan inhemtades, att detta af boställshafvaren omförmälda område, som vore detsamma som Kjellin önskade förvärfva, bestode till hufvudsakligaste del af myrmark, fuktigt granland och mossaktig mark samt således vore till bebyggande otjenligt, men deremot för odling och för beteshägnad lämpligt och såsom sådant gagneligt för tomtinnehafvaren, hvadan området, utgörande 4 hektar 65 ar 30 kvadratmeter, syntes böra för nämnda ändamål upplåtas, helst detsamma skulle genom den ifrågasatta öfriga markupplåtelsen erhålla ett från boställs-skogen afskildt läge och, om det för bostället bibehölles, blifva för detsamma till ringa nytta. Styrelsen ansåge därför, att jemväl detta område borde i regleringsplanen ingå, fördeladt i två lotter under n:is 26 och 27, på sätt desamma funnes utmärkta å skrifvelsen bifogad kopia af planen.

Domänstyrelsen anför vidare, att behofvet af markupplåtelse för bebyggande vid ifrågavarande jernvägsstation vore af behofvet påkallad för att vid denna station, dit ej allenast de närmast belägna orterna, Anundsjö och Sidensjö socknar, utan äfven en stor del af Vesterbottens läns lappmark — Åsele, Vilhelmina och delvis Fredrika socknar — hade sina utfartsvägar, möjliggöra den affärs- och handtverksrörelse, som derstädes kunde förväntas, liksom styrelsen hölle före att, till byggnadsverksamhetens och

bosättningarnes underlättande, upplåtelseorna borde ske för all tid och under eganderätt. Och har domänstyrelsen fördenskull i underdånighet hemställt, att Eders Kongl. Maj:t täcktes vidtaga åtgärd för upplåtelse från Anundsjö kyrkoherdeboställes utmark af det i regleringsplanen upptagna området, tillökadt med de under n:is 26 och 27 af styrelsen här ofvan omnämnda lotter, på de vilkor, som i nådiga brefven den 17 maj 1895 rörande liknande upplåtelse å kronopark invid Långträsk och Jörns stationer på norra stambanan vore bestämda, dock med den ändring, dels att af de för tomternas försäljning inflytande medlen bildades en fond, som ställdes under kyrkorådets förvaltning och hvars atkastning tillfölle boställshafvaren, dels ock att inflytande köpeskilling för de till odling eller beteshägnad afsedda lotterna skulle i sin helhet vid tillträdet erläggas och jemväl ingå till berörda fond.

Efter härå erhållen nådig remiss har Eders Kongl. Maj:ts och rikets kammarkollegium i ärendet hört Anundsjö församling, hvilken tillstyrkt afsöndring i enlighet med den uppgjorda planen med uttryckligt tillägg, att äfven tomterna n:is 26 och 27 intoges deri, alldenstund dessa tomter utan tvifvel komme att betinga höga pris till följd af sitt fördelaktiga läge.

Uti eget underdånigt utlåtande har kammarkollegium erinrat och meddelat, bland annat, att från bostället afsöndrats ej mindre enligt nådiga bref dels den 13 juli 1850 för folkskolans behof ett område af 25,80 kvadratref emot en årlig afgäld af 1 krona 88 öre, dels ock den 25 maj 1883 en till arealen ej uppgifven jordrymd till utvidgning af församlingens begravningsplats, än äfven jemlikt kollegii beslut den 9 december 1890 ett på 49 år, räknadt från den 1 maj sistnämnda år, till ofvan bemälde Kjellin upplåtet jordområde af 75 ar 84 kvadratmeter mot en årlig afgäld af 25 mansdagsverken; att ifrågavarande kyrkoherdeboställe i jordeboken upptagits såsom 1 $\frac{1}{4}$ mantal n:o 1 Prestbordet af krono natur; samt att, enligt nådigt bref den 30 november 1894 angående skogshushållningen vid bostället, skogen derstädes under nu löpande indelningsperiod vore stäld under skogsstatens omedelbara vård och förvaltning, under det att boställshafvaren, hvilken af skogsafkastningen ej åtnjöte någon andel utöfver boställets husbehof, från presterskapets löneregleringsfond fått sig anvisadt ett årligt anslag af 1,000 kronor att utgå från och med den 1 maj 1892, intill dess den för pastoratet den 10 september 1869 fastställda lönereglering komme att tillämpas.

Hvad härefter angår domänstyrelsens förslag att af utmarken till ifrågavarande boställe ej mindre det å jägmästarens plan upptagna och i tjugufem tomter med tillhörande gator eller utfartsvägar fördelade område om tillhopa 32 hektar 24 ar 92 kvadratmeter invid Anundsjö jernvägs-

station än äfven den intill nämnda område gränsande mark, som å omförmälda kopia af berörda regleringsplan upptagits i två lotter, betecknade med n:is 26 och 27, måtte under eganderätt upplåtas åt enskilde, anför kammarkollegium, att en dylik anordning syntes, att döma af de i ärendet meddelade upplysningar, vara af behovet påkallad för vederbörlig utveckling af affärs- och handtverksrörelsen vid Anundsjö jernvägsstation och jemväl vara förenlig med boställets nytta och förkofran; i följd hvaraf kollegium med sitt förord understödde detta förslag. I afseende å vilkoren för en dylik upplåtelse har det synts kollegium mot hvad domänstyrelsen härutinnan föreslagit icke vara något att i hufvudsak erinra, dock att hägnad borde, der så erfordrades, uppföras kring det område, som blefve upplåtet, samt att den Kjellin genom kollegii förenämnda utslag den 9 december 1890 tillerkända rätt under viss tid till 75 ar 84 kvadratmeter af nu ifrågakvarande område lemnades oförkränkt.

Slutligen har uti infordradt utlåtande jernvägsstyrelsen i underdånighet meddelat, att, vid det förhållande, att det nuvarande stationsområdet medgifve utläggning af ytterligare tre parallelspar, icke något af de i regleringsplanen ingående områden kunde beräknas blifva behöfligt för en i framtiden möjligen erforderlig utvidgning af ifrågakvarande jernvägsstation, samt att i öfrigt från styrelsens sida intet funnes att mot den af domänstyrelsen förordade regleringsplanen erinra.

På grund af hvad sålunda förekommit får jag, i hufvudsaklig öfverensstämmelse med hvad kammarkollegium i sitt berörda utlåtande hemställt, i underdånighet tillstyrka, att Eders Kongl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen att medgifva,

dels att hela det i domänstyrelsens förslag åsyftade område, med A. Kjellin förbehållen rätt till viss del af samma område i enlighet med kammarkollegii utslag den 9 december 1890, må, fördeladt i tomter, afsedda för bebyggande, åt enskilde med eganderätt upplåtas, under iakttagande:

att förslag till köpeskillning för de särskilda tomterna varder i samråd med boställshafvaren uppgjort af vederbörande kronofogde och revirförvaltare jemte ombud för såväl Anundsjö församling som domkapitlet i Hernösand, dervid särskildt värde bör åsättas å tomt befintlig skog och särskildt värde sjelfva jorden;

att tomt må af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande till pris, motsvarande minst den sålunda föreslagna köpeskillningen, upplåtas till den, som hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande anmäler sig till erhållande af sådan tomt och dervid erlägger hela värdet för den å tomten befintliga skog jemte minst en femtedel af köpeskillningen för jorden;

att den, åt hvilken tomt upplåtes, skall vara skyldig att, under iakttagande af de särskilda föreskrifter, som, med afseende å ett ordnad bebyggande af stationssamhället, kunna varda honom af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande vid upplåtelsen meddelade, hafva å tomten inom två år från upplåtelsen påbörjat samt inom ytterligare tre år fullbordat boningshus, salubod eller annan dermed jemförlig byggnad, vid äfventyr att eljest vara sin rätt till tomten och den erlagda delen af köpeskillingen därför förlustig;

att tomtinnehafvaren skall, så snart han inom den förelagda tiden af fem år fullgjort hvad honom i fråga om tomtens bebyggande åligger, vara skyldig att erlægga återstoden af köpeskillingen vid enahanda påföljd för uraktlåtenhet häraf, som för försummad byggnadsskyldighet stadgats;

att sedan byggnadsskyldigheten blifvit behörigen fullgjord och köpeskillingen till fullo gulden, köpebref å tomten må af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande för tomtinnehafvaren utfärdas;

att erforderligt stängsel skall, utan boställshafvarens betungande, uppföras omkring hela det afsöndrade området;

dels ock att köpeskillingarne för sjelfva jorden må öfverlemnas till förvaltning af kyrkorådet i Anundsjö församling och, intill dess tillfälle till inköp af passande jordlägenhet yppar sig, räntan å dessa medel tillfalla boställshafvaren, äfvensom att köpeskillingsbeloppen för den å tomterna växande skogen må ingå till presterskapets löneregleringsfond.

I hvad föredragande departementschefen anfört och tillstyrkt förenade sig statsrådets öfriga ledamöter.

Hvad statsrådet sålunda i underdånighet hemställt behagade Hans Maj:t Konungen gilla och bifalla; och skulle nådig proposition till Riksdagen aflåtas af den lydelse bilagan litt. B. till detta protokoll utvisar.

Ex protocollo:

Gustaf Norström.